

lämpligaste, med fäst afseende naturligtvis på högsta anbudet och med vilkor att denna styrelse organiseras med tillbörlig hänsigt till dess ytterst grannliga uppgifter.

Stockholm den 27 Januari 1881.

A. W. Wigardt.

N:o 41.

Af Herr **A. W. Wigardt**: *Om rätt för kommunalstämma att pröfva, huruvida handelsrörelse må inom kommun idkas.*

Sedan landthandlande numera nedsatt sig icke allenast i hvarje socken utan snart sagdt i hvarje by, har man hunnit genom en längre tids erfarenhet bilda sig ett omdöme om deras verksamhet och deraf härledande verkningar såväl för den enskilde som kommunen.

Det har blifvit riktigt modernt att blifva hvad man kallar handlande, och personer i mängd, icke ens skrifkunniga, ännu mindre hemmastadda i varukännedom och köpmannakunskap, kasta sig på denna näringsgren till föga fromma för folkets ekonomiska välstånd.

I allmänhet hafva dessa handlande föga eller intet att förlora, väl något att vinna, hvilket allt slumpen får afgöra.

Utän att vilja inkräkta på den allmänt erkända och lagstadgade näringsfriheten, torde likväl billighetsskäl förefinnas, att någon kontroll i ofvannämnda syfte lemnades i landskommunens händer; och får jag alltså af dessa i korthet angifna skäl föreslå:

att Riksdagen för sin del ville besluta, att hvarje landskommun tillerkännes rättighet att pröfva och bestämma, om någon handelsrörelse får inom kommunen idkas, samt att sökande till sådan rörelses bedrivande bör skriftligen anmäla sig hos vederbörande kommunalstämmoordförande, hvilken i laga ordning å kommunalstämma föredrager ärendet.

Stockholm den 22 Januari 1881.

A. W. Wigardt.

N:o 42.

Af Herr **A. W. Westerdal:** *Med förslag till förändrad lydelse af 41 § Konkurslagen.*

Vid sistlidna års riksdag föreslog jag i motion N:o 51 den förändring uti § 41 af konkurslagen den 18 September 1862, att till rättens ombudsman ej borde få väljas rättens ordförande eller valet i öfrigt inverka på rättens domförhet. Detta mitt förslag understöddes af dåvarande Lag-Utskott, i det att Utskottet i utlåtande N:o 21 icke blott tillstyrkte motionen i den del, att till rättens ombudsman icke finge utses rättens ordförande, utan äfven — med föranledande af motionens syfte — utsträckte detta förbud jemväl till rättens öfriga ledamöter.

Under frågans behandling i riksdagen anfördes mot Utskottets utlåtande inom Första Kammaren hufvudsakligen, att Utskottet, såsom